

Újszövetségi minta – Zac Poonen

The New Testament pattern by Zac Poonen

<http://www.cfcindia.com/web/mainpages/articles.php?display=article31>

Az Indiában elkezdett munkánk legelején eldöntöttük, hogy a szolgálatunkban minden tekintetben az Újszövetségben látható mintát szeretnénk követni – *és nem azt, amit a körülöttünk lévő gyülekezetekben látunk.*

Az első században az Úr *apostolokat, prófétákat, evangélistákat, pásztorokat és tanítókat* használt az egyháza építésére (Ef. 4.11). Azért imádkoztunk, hogy mindezek a szolgálatok álljanak rendelkezésre Indiában az egyház építésére a mi napjainkban is.

Apostolok: Az *apostolok* voltak azok, akik a gyülekezeteket plántálták és véneket állítottak be (Ap.csel. 14.23). Ők voltak a vének szellemi atyái és lerakták az általuk létesített gyülekezet alapjait. Nem hoztak létre felekezetet a gyülekezeteikből, hanem minden gyülekezetnek megengedték, hogy önkormányzó (autonóm) legyen. Sehol nem láttunk a körülöttünk lévő gyülekezetekben apostoli szolgálatot. Amit láttunk Indiában az többnyire kétféle ember-alkotta gyülekezeti kormányzási rendszer volt:

1. A *piramis* rendszer. Ez egy központilag kontrollált rendszer, aminek a feje egy pápa, egy szuperintendáns vagy egy elnök, aki alatt püspökök, azok alatt pedig a pásztorok vannak, akik a gyülekezeteket működtetik. Ezeket a pozíciókat választással töltik be! *Pontosan* ezt a hierarchikus mintát követi az üzleti világ.
2. A *független* rendszer. Ebben a rendszerben minden egyes gyülekezet teljesen független és senkinek sem tartozik felelősséggel. Egy választott testület hív meg egy biblia-iskolai képesítéssel rendelkező embert, hogy legyen a fizetett pásztoruk. Néhány év után ez a pásztor találhat magának egy nagyobb gyülekezetet, ahol jobb fizetést kaphatna – és ezért oda szeretne menni. Ekkor a testület meghirdeti ismét az állást és talál egy másik pásztor a gyülekezetükbe!

Egyik rendszerben sincsenek szellemi atyák – csak választott és fizetett vezetők. Mi elvetettük mindkét ember-alkotta rendszert és úgy döntöttünk, hogy az Újszövetségben leírt *apostoli* mintát követjük.

Próféták: A *próféták* (1 Kor. 12.28) voltak azok, akiknek a szolgálata felfedte a titkos bűnöket és a gyülekezeten belüli elhajlásokat, és ők határozták meg a bajok orvoslásának módját is. (1 Kor. 14.25). Az ő szolgálatuk volt a gyülekezet megvédése, bátorítása és felépítése (1 Kor. 14.3). Ilyen prófétai szolgálat azonban ritkán látható napjainkban. Akiket láttunk, azok *hamis* próféták voltak, akik megtévesztették a hívőket az *önteltségükkel* előre megmondva nekik a jövőjüket (ahogyan a jövendőmondók teszik). Az Úr megvédett minket az ilyen csalóktól és *igazi* prófétai szolgálatot adott közöttünk.

Evangelisták: Az *evangelisták* voltak azok, akik az embereket Krisztushoz vezették és bevitték őket a helyi gyülekezetbe. Manapság azonban azt látjuk, hogy az *"evangelizációs hadjáratokat"* hangsúlyozzák, ahol azokat, akik Krisztushoz jönnek, nem gyűjtik össze és nem építik be őket egy Újszövetség szerint működő helyi gyülekezetbe. A legtöbb megtért, akiket az *Apostolok cselekedete* könyve feljegyez, személyes evangelizáció által jöttek Jézushoz és a gyülekezetbe. És Isten adott nekünk néhány nagyszerű evangelistát, akik nem csak Krisztushoz vezetik az embereket, hanem be is építik őket a helyi gyülekezetbe. Arra is bátorítjuk a testvéreket, hogy imádkozzanak a Szent Szellem vezetésével a körülöttük lévő emberekért, akik keresik az Istenfélő életet. Az Úr megválaszolta ezeket az imákat és sok tanítványt adott a gyülekezeteinknek. Amikor először összejöttünk a házamban 1975-ben csak négy család volt ott, de Isten azt követően - a világ minden részéből - sok ezerrel növelte azt, és ebből a legtöbb a személyes evangelizálás által történt.

Pásztorok: A *pásztor* az Ef. 4.1 szerint egy *ajándék*, ami a gyülekezet számára adatott és nem egy gyülekezet vezetőnek a címe (mint ma a gyülekezetekben). Az Újszövetségi gyülekezetek vezetőit *véneknek* hívták – *nem* pásztoroknak – és ott mindig egynél több vén volt minden gyülekezetben. Ezért eldöntöttük, hogy minden gyülekezet, amiket az Úr plántálna rajtunk keresztül, azokban *több* (min. kettő) *vén* legyen. Időnként várnunk kellett valamennyi időt, mielőtt olyan embereket találtunk, akik megfeleltek a vének minősítésének. Azonban az Úr fokozatosan adott nekünk Istenfélő véneket, hogy vezessék a gyülekezeteket. A véneken kívül szükségünk van azonban *több* pásztorra minden gyülekezetben, hogy segítsenek a nyáj pásztorlásában. Jézus példája azt mutatta számunkra, hogy egy ember hatékonyan csak 12 embert tud pásztorolni. Ezért egy 120 tagú gyülekezetben legalább 10 pásztorra van szükség. Isten sok pásztori szívvel rendelkező embert adott nekünk, hogy gondoskodjanak a bárányokról és a nyájról, de nem sikerült elérnünk azt az arányt, hogy minden 12 emberre egy pásztor jusson.

Tanítók: A *tanító* feladata az Újszövetségben a hívők tanítása, hogy *"megtegyenek mindent, amit Jézus parancsolt"* (Máté 28.20). Ők nem értelmezték a Szentírást *akadémiai* (elméleti) szinten. A tanításuk mindig *gyakorlatias* volt és az volt a céljuk, hogy az Úr parancsolatainak való engedelmességre tanítsák az embereket – olyan parancsolatoknak, mint *"ne légy haragos, ne táplálj vágyakat az asszonyok iránt, szeresd az ellenségeidet, ne keresd emberek tetszését, ne szeresd a pénzt", stb.*, (Máté 5.22,28,44; 6.1-18,24). *Sosem* hallottunk semmiféle tanítást ezekről az igazságokról a körülöttünk lévő gyülekezetekben. Isten azonban adott nekünk olyan tanítókat, akik megtanították a hívőket arra, hogy az Úr ilyen parancsolatainak engedelmességedjenek.

A munkások pénzügyi támogatása: Az Újszövetségben az Úr munkásait kétféle módon *támogatták* pénzügyileg: néhányukat a hívők támogatták az ajándékaikkal, míg mások, mint Pál is, *másokat támogattak*. Indiában azonban majdnem *minden* keresztyén munkás vagy egy gyülekezet fizetett munkása vagy hívők ajándékaival támogatott munkás volt. Ezért Indiában óriási szükségét láttuk annak, hogy *valamennyi* munkás *másokat támogasson* és ezáltal mutassa be az – Újszövetségben látható – *másik* támogatási módszert, hogy így *helyreálljon az egyensúly*. Ezért én eldöntöttem, hogy saját szolgálatomat támogatom és az Indiában lévő gyülekezetek

felé, mint *önkéntes* szolgálók. Azt is eldöntöttem, hogy nem szeretnék kapni semmiféle szerzői jogdíjat a könyveim és az audio kazettáim után, amiket a gyülekezet kiadott. Arra bátorítottam a vén társaimat is, hogy ők is kövessék a példámat. Megláttuk Isten nagy csodáját, hogy most több mint 70 vén van az Indiában lévő gyülekezetekben, akik önként szolgálják az Urat sok év óta. És néhányak közülük India legszegényebb falvaiban szolgálnak.

Beszámoló: Az Újszövetség sok levelet tartalmaz, amiket az apostolok írtak. De ők soha nem írtak a munkájukról semmiféle beszámolót azokban a levelekben. És nem is kértek pénzt, hogy *támogassák magukat vagy szolgálatukat*. De majdnem minden keresztyén szervezet (amelyeket ismerünk) rendszeresen küld beszámolókat a munkájukról – és szemtelen módon pénzt kérnek az emberektől. Mi eldöntöttük, hogy az apostolok példáját követjük – és soha nem küldünk semmiféle beszámolót vagy fényképeket a munkánkról, és nem célozgatunk a pénzügyi szükségünkre senki felé, egyedül a mennyei Atya felé. Ezt az irányvonalat követtük attól fogva, hogy elkezdtük a munkát 1975-ben – és Isten bőségesen betöltötte minden szükségünket. Pál a munkájáról szóló beszámolót csak a munkatársaival osztotta meg – és mi hasonlóképpen teszünk.

Közösség: A közösség és az egység az Ő tanítványai között elsődlegesen Jézus imaterhe volt (János 17). És ez volt az apostolok feladata is. A legtöbb körülöttünk lévő gyülekezet a *tevékenységet* hangsúlyozza - összejövetelek és még több összejövetel – és nincs *közösség* és egység. Számunkra is érték az összejövetel, de azt érezzük, hogy a közösség *fontosabb*. Ezért mi 'piknikeket' (kellemes közösségeket) szerveztünk és más olyan elfoglaltságokat, amik által jobban megismerhetjük egymást. Ezeket a piknikeket játszunk a fiataljainkkal, a gyerekekkel és így elmélyítjük a közösséget egymással. Így építettünk mélyebb közösséget, ami értékes és semmi máshoz nem hasonlítható.

Sok más ehhez hasonló terület is volt, ahol a körülöttünk lévő gyülekezetektől eltérő módon tettünk dolgokat. Egy harc volt új utat törni, hogy dolgokat új módon tegyünk és visszatérjünk az Újszövetség gyakorlatához. Éreztük a Sátán heves ellenállását és sok keresztyén kritizált minket. Isten azonban velünk volt – és ez volt a legfontosabb, ami számított.

„Copyright – Zac Poonen”

Forrás: Christian Fellowship Church – Bangalore, India <http://www.cfcindia.com>

Fordította: Abonyi Sándor